

منشور بدون مطالبه مردم نتیجه‌ای ندارد

۱۷ تیرماه اولین سالروز تصویب منشور حقوق شهرنشینی شهر مشهد است. این منشور به‌عنوان اولین متن حقوقی در قلمرو تدوین حقوق، تکالیف، مسئولیت‌ها و مناسبات شهرنشینی در میان شهرهای کشور و

دهمین متن حقوقی جهانی در این خصوص به ابتکار و تلاش شورای پنجم و شهرداران منتخب آن و توسط یک کارگروه علمی و اجرایی در پژوهشکده ثامن با مشارکت

تخصص‌های مختلف حوزه حقوقی، اجتماعی و شهرسازی تنظیم شد و در تاریخ ۱۷ تیر ۹۸ به تصویب شورای اسلامی شهر مشهد رسید.

جدای از اینکه صرف وجود این منشور به‌عنوان یک سند بالادستی، حاوی اصول راهبردی مدیریت شهری و نیز کتاب دستی شهروندان، موضوعیت داشته، اقدامات اجرایی زیرمجموعه آن نیز در طول یک سال گذشته انجام شده است. این اقدامات با مشارکت کمیسیون حقوقی شورای شهر مشهد، مرکز پژوهش‌های این شورا و نیز حوزه‌های مرتبط در شهرداری نظیر معاونت فرهنگی، شورای مشاوران شهردار، شورای شهرداران، ستاد صیانت از حقوق شهروندی و امر به معروف و نهی‌از منکر، اداره کل حقوقی، دبیرخانه شهر ترمیمی، دبیرخانه شهر همگان تحت نظر شهردار و مدیر حوزه ایشسان، صورت گرفته است.

ان‌شاء... ثمرات این حرکت مردمی و مشارکتی با توسعه حقوق شهروندان، کاهش اختلافات و امکان زیست بدون تخلف و احقاق حقوق مردم محقق شود. اهم این فعالیت‌های یک‌ساله فهرست‌وار به شرح زیر است:

یک: تغییر نگرش مردم و مدیران شهری و توسعه ادبیات موضوعی حقوق شهرنشینی ازطریق تبیین محتوا و مفاد منشور با برگزاری جلسات، نشست‌ها و همایش‌ها و نیز نگارش مقالات، سر مقاله‌ها و اختصاص تابلوهای شهری به مضمون منشور.
دو: کمک فکری به دفاتر تسهیلگری و باز آفرینی شهری و جهت‌دهی به سمت اجرای مفاد منشور به‌خصوص به‌صورت آزمایشی در محل‌های سپس آباد، شهرک شهیدبهشتی، بهمن و...
سه: تشکیل دبیرخانه «شهر ترمیمی» و ۱۴ کارگروه و زیرمجموعه آن با هدف اجرای منشور حقوق شهرنشینی و توسعه آن در شهر مشهد به‌عنوان اولین شهر ترمیمی کشور و برنامه‌های اجرایی

چهار: تشکیل دبیرخانه شهر همگان با هدف

دسترسی مردم به «حق بر شهر»؛ به‌خصوص توسعه شهر دوستدار کودک، شهر مساعد برای معلولان، شهر پیاده‌محور و...
پنج: کمک و مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد در تحقق منشور حقوق شهرنشینی.

شش: تشکیل تدریجی پارک‌ها به پارک گفت‌وگو با هدف گفت‌وگوی مردم با یکدیگر و مدیران شهری، نقد عملکردها و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها.

هفت: تقسیم‌کار در جهت اجرایی کردن منشور در معاونت‌ها، مناطق و سازمان‌ها با مشارکت مدیران مربوط و دست‌اندرکاران فرهنگی به شرح زیر: منطقه یک، حقوق آپارتمان‌نشینی، منطقه ۲ تبیین و آموزش حقوق، منطقه ۳ پیشگیری از تخلفات شهری، منطقه ۴ سیما و منظر شهری، منطقه ۵ گروه‌های خاص، منطقه ۶ توسعه حق تفریح، سرگرمی و نشاط اجتماعی، منطقه ۷ توسعه فرهنگ گردشگری، منطقه ۸ حق برابری و انصاف، منطقه ۹ حق شفافیت و فناوری اطلاعات، منطقه ۱۰ حق بر اجتماع، منطقه ۱۱ مسئولیت‌های شهروندی، منطقه ۱۲ رعایت حقوق مردم در محدوده و حریم شهرها، منطقه ثامن حق بر فرهنگ گردشگری و زیارت، معاونت فرهنگی: حق تقدم عابر پیاده و تفکیک زباله از مبدأ، معاونت برنامه‌ریزی: توسعه شفاف‌سازی(سامانه فاش و...)، معاونت خدمات شهری: اجرای شهر ترمیمی با تشکیل دبیرخانه زیرمجموعه آن، معاونت شهرسازی: شهر دوستدار کودک و گروه‌های خاص. معاونت پشتیبانی: تک‌ریسم ارباب‌ر جوع و سازمان عاری از فساد. سازمان پارک‌ها: حق بر محیط زیست سالم.

امیداست با فعالیت‌های مجموعه فوق، بتوان الگوی موفق‌ی را در هر منطقه و معاونت، اجرا کرد و سپس آن را به سایر مناطق شهری تعمیم داد. همت همه دست‌اندرکاران اجرایی منشور بر این است که قبل از اتمام این دوره شورا، مدل موفق‌ی در اجرای منشور به‌عنوان یکی از دستاوردهای شورای پنجم و شهرداری منتخب داشته باشند. نکته آخر اینکه تمام تلاش‌ها، اگر با مطالبه مردم و پیگیری منشور و بندهای آن همراه نباشد، نتیجه‌ای دربر نخواهد داشت و امیدواریم شهروندان نیز با مطالعه منشور و پیگیری مفساد آن و مطالبه‌گری، در تحقق آن سهیم باشند.

آب دریا را اگر نتوان کشید

هم به قدر تشنگی باید چشید

دستورالعملی برای زندگی جمعی

منشور حقوق شهرنشینی که به‌ابتکار شورای اسلامی شهر مشهد در سال گذشته رونمایی و معرفی شد، یکی از قدم‌های مهم ابتکاری است که یک نهاد محلی در ایران برداشته است و با توجه‌به مطالعاتی که کرده‌ام، می‌توانم ادعا کنم این کار حتی در دنیا کم‌نظیر است. در بعضی نقاط، سوابقی از این منشور هست که منشور از آن‌ها نیز استفاده کرده است، اما باتوجه‌به استفاده از

مفاهیمی که به کار برده است و ابعادی که دارد و دقت‌هایی که شده است، می‌شود گفت در نوع خودش در دنیا کم‌نظیر است.

ضرورت چنین منشور و سندی از آنجا آشکار می‌شود که اگر ما بخواهیم در وضعیتی مبتنی‌بر حاکمیت قانون و موازین حقوقی قرار بگیریم، نیاز به تعدادی سند و متن پشتیبان داریم که بتواند حقوق و آزادی‌ها را تأمین، بیان و تضمین کند. در کشور جمهوری اسلامی ایران در راس، قانون اساسی را داریم و از قوانین عادی و مقررہ‌های دولتی مختلف نیز برخورداریم. شوراها هم در حوزه صلاحیتی خودشان که رسیدگی به امور محلی است، می‌توانند مقرراتی را وضع و بعد اجرا کنند.

در حوزه مربوط‌به حقوق شهروندان و اتباع نیز در قانون اساسی، مواد و اصول مختلفی را داریم که فصل سوم قانون اساسی به آن قضیه اختصاص پیدا کرده و بعد هم در قوانین عادی مختلف به این قضیه اشاره‌های گوناگون و پراکنده‌ای شده است. در سطح ملی منشور حقوق شهروندی ریاست‌جمهوری را داریم که در نوع خودش دارای جایگاه بوده، آثاری هم داشته است و البته مشکلاتی هم دارد اما به‌صورت خاص در حوزه محلی و صلاحیت‌های یک واحد محلی که شورا و شهرداری متولی امور آن هستند، تاکنون در ایران چنین چیزی را نداشته‌ایم که بر تمام حقوق و حتی گاهی مسئولیت‌ها و تکالیف یک فرد ساکن، مسافر یا مجاور، متمرکز شود. در شهر مشهد زائر جایگاه خاصی دارد. باتوجه‌به وجود حرم مطهر رضوی که این مخاطبان دارای حقوق و ازطرفی دارای تکالیفی هستند، برای زندگی بهتر شهری در کنار هم، می‌طلبیده است که تمام این‌ها در یک متن معین و مشخص باعنوان منشور حقوق شهرنشینی دربیاید.

اما اینکه این منشور نمادین است یا خیر، در درجه اول به متولیان امر یعنی شهرداری، سایر دستگاه‌ها

و نهادهای مستقر در شهر و در درجه دوم به خود شهروندان این شهر بستگی دارد. براساس مسئولیت‌های اجتماعی که مدنظر خودشان است و باید به آن‌ها توجه کنند، بستگی دارد به اینکه این حقوق در چه درج‌ای از اهمیت برای آن‌ها قرار دارد که در گام اول آن‌ها را مطالبه کنند، ضمن اینکه در زمینه‌های مختلف و به غیر از این نیز خودشان باید آنچه مربوط به خودشان می‌شود، اجرا کنند. در بسیاری از زمینه‌ها

فقط این نیست که نهاد شهری اعم از شهر داری یا سایر دستگاه‌های خدمات‌رسان، این کار را بکنند. در خیلی از اوقات این شهروند است که در شهر زباله نمی‌ریزد و حریم خصوصی فرد همسایه‌اش را رعایت می‌کند، آسایش و آرامش همسایه برایش مهم است و مراعات می‌کند. اگر شهروندان در اوقات مختلف شبانه‌روز، جلوگیری از ایجاد مزاحمت و سروصدا و انواع‌واقسام مسئولیت‌های یک شهروند را رعایت کنند، این منشور نمادین نخواهد بود، بلکه یک دستورالعمل زندگی جمعی و تمدنانه در عرصه‌ای به نام شهر تلقی خواهد شد. منشور حقوق شهرنشینی تا جایی که می‌دانم، حاوی ۱۳۹ ماده در فصل‌های مختلف و بسیار دقیق است. یک شهرنشین در مشهد در بسیاری از حوزه‌ها می‌داند که چنین چیزی هست و اگر ویژگی مطالبه‌گری را داشته باشد، می‌تواند به منشور مراجعه کند و در مقابل مخاطب خودش که اداره‌ها و دستگاه‌های خدمات‌رسان مختلف شهر هستند، مطالبات را بر جسته کند و بخواهد. منشور حقوق شهرنشینی مشهد، مصوب شورای شهر است و جنبه رسمی هم دارد. نهادهای نظارتی نیز آن را به نحوی تأیید کرده‌اند و می‌تواند مورد استناد یک فرد مشهودی یا مسافر در مشهد قرار بگیرد.

این منشور سنگ بنایی است که شورای پنجم اسلامی شهر مشهد به‌خصوص کمیسیون حقوقی این شورا آن را بسیار بجا و درست پایه گذاشته‌اند. این قضیه صددرصد زمان می‌برد و کار چند ماه و یک سال نیست. امیدواریم این قضیه تداوم داشته باشد و در شورا‌های بعدی نیز به همین نحو ادامه پیدا کند، به‌عنوان کاری که در مشهد به‌عنوان اولین‌ها بنا نهاده شده است و باید در درازمدت درباره این موضوع، گفت‌مان‌سازی و فرهنگ‌سازی شود. امیدوارم این منشور را دست‌اندرکاران و مردم جدی بگیرند و فقط به وجه نمادین آن توجه نکنند.

اسلام در کنار دیگر برنامه‌های فردی و اجتماعی خود، از پیروانش می‌خواهد که دربرابر آنچه از دیگران می‌بینند، بی تفاوت نباشند، بلکه آن‌ها را به‌سوی خوبی‌ها فرا خوانده، از بدی‌ها بازدارند. این دو وظیفه اساسی، امر به معروف و نهی از منکر نام دارد که طبق اصل هشتم قانون اساسی «وظیفه‌ای است همگانی و متقابل برعهده مردم دربرابر یکدیگر، دولت دربرابر مردم و مردم در برابر دولت»، لذا به‌عنوان وظیفه و تکلیفی دینی و قانونی، باید همگان در مراقبت از حقوق مردم که مصداق معروفات است، وظیفه‌شناس باشیم. از دیگر ارزش‌های این منشور علاوه بر مشخص کردن معروفات و منکرات شهر، نگارشش براساس اصل اسلامی کرامت انسانی و عدالت اجتماعی است. مخاطبان متن منشور دو دسته هستند: اول شامل در دسترس‌ی به امکانات و مدیریت شهری است و دسته دیگر شهرنشینان هستند که شامل مجاوران، زائران، مهاجران و... هستند که منشور همه را صاحب حقوق در مشهد مقدس می‌داند.

دیده

محمد جلالی
عضو هیئت‌علمی
دانشکده
حقوق دانشگاه
شهیدبهشتی

منشور حقوق شهرنشینی؛معروفات مدیریت شهری

تعیین حدود و ثغور حقوق شهرنشینان در مدیریت و برنامه‌ریزی شهرهای پایدار، اهمیت زیادی دارد و تدوین و تصویب منشورهای شهری، راه‌حلی است که در دو دهه اخیر در سطوح محلی و بین‌المللی برای تصریح حقوق شهرنشینان در دنیا مورد توجه قرار گرفته

است. منشور حقوق شهرنشینی مشهد که در ایران، اولین تجربه و در دنیا یازدهمین شهر است که تدوین شده و به تصویب شورای شهر رسیده است، نیز مبتنی بر همین تجربه جهانی و اصل اسلامی امر به معروف و نهی‌از منکر است. منشور اصولی را بیان می‌کند که حقوق شهرنشینان است و شهروندان می‌توانند به‌عنوان مالکان حقیقی شهر این اصول و مفاهیم را از مدیریت شهری مطالبه کنند و بر مینا و معیار اصول این منشور، عملکرد مدیریت شهری را بسنجند. از باب ارزش دینی این منشور هم می‌توان گفت یکی از

نگاه

سیدمحبتی
منظوری
دبیر ستاد صیانت
از حقوق شهروندی
شهرداری مشهد

شناخته‌شده مورد تأیید دین) را دارد و به اعتباری می‌توانیم مفاهیم و اصول این منشور کاملاً اسلامی را که بر دو اصل کرامت انسانی و عدالت اجتماعی تأکید می‌کند، از معروفات و منکرات اختصاصی مدیریت شهر بدانیم. ۱- ترویج قانون‌مداری، اطلاع‌رسانی و شفافیت ۲- مشارکت شهروندان در تصمیمات شهری ۳- عدالت در دسترسی همگانی به امکانات شهری، سه معروف اختصاصی مدیریت شهری است که در این منشور بر آن‌ها تأکید و به تفصیل اشاره شده است. ۱- خدشه و لطمه به کرامت انسانی ۲- فساد و تبعیض در دسترسی به امکانات شهری ۳- صدمه به محیط‌زیست شهری نیز سه منکری است که مدیریت عالی و محلی شهر باید از آن پرهیز و به‌عنوان منکرات شهری که حقوق شهرنشینان را پایمال می‌نماید، تلقی کند.

دستورالعملی برای زندگی جمعی

محمد جلالی
عضو هیئت‌علمی
دانشکده
حقوق دانشگاه
شهیدبهشتی

اسلام در کنار دیگر برنامه‌های فردی و اجتماعی خود، از پیروانش می‌خواهد که دربرابر آنچه از دیگران می‌بینند، بی تفاوت نباشند، بلکه آن‌ها را به‌سوی خوبی‌ها فرا خوانده، از بدی‌ها بازدارند. این دو وظیفه اساسی، امر به معروف و نهی از منکر نام دارد که طبق اصل هشتم قانون اساسی «وظیفه‌ای است همگانی و متقابل برعهده مردم دربرابر یکدیگر، دولت دربرابر مردم و مردم در برابر دولت»، لذا به‌عنوان وظیفه و تکلیفی دینی و قانونی، باید همگان در مراقبت از حقوق مردم که مصداق معروفات است، وظیفه‌شناس باشیم. از دیگر ارزش‌های این منشور علاوه بر مشخص کردن معروفات و منکرات شهر، نگارشش براساس اصل اسلامی کرامت انسانی و عدالت اجتماعی است. مخاطبان متن منشور دو دسته هستند: اول شامل در دسترس‌ی به امکانات و مدیریت شهری است و دسته دیگر شهرنشینان هستند که شامل مجاوران، زائران، مهاجران و... هستند که منشور همه را صاحب حقوق در مشهد مقدس می‌داند.

موضوع بانوان

- برگزاری بیش از ۹۰۰ هزار نفربرنامه جشن و برنامه‌آموزشی برای بانوان
- مهارت‌آموزی ۲۶۲۵۰ زن سرپرست خانواده با اجرای طرح آواز همت
- احداث پست دوچرخه‌سواری بانوان بوستان وحدت
- تجهیز سالن کشتی بانوان درمجموعه حجاب
- اجرای طرح پاس شیرو مرخصی زایمان برای بانوان شاغل شهرداری
- برگزاری مسابقات محلات بانوان (۵۳ هزارو ۱۹۶ نفر ساعت) در ۸ رشته

موضوع کودکان

- مهارت‌آموزی ۲۳ هزار کودک در معرض آسیب با طرح الفبای مهارت
- توانمندسازی ۵۷۰ کودک آسیب‌دیده و کودک کار با طرح کودک توانا
- برگزاری بیش از ۷۵ هزار نفربرنامه ویژه کودکان
- تجهیز بوستان‌ها به وسایل بازی کودکان
- برگزاری اولین جشنواره ملی حفظ و نقالی شاهنامه

موضوع سالمندان

- تشرف ۷۸ هزار سالمند به حرم با ۱۹۶۱ اتوبوس در قالب طرح قرار زیارت
- مکانیزاسیون پل‌های عابرپیاده

موضوع معلولان

- ایجاد چراغ عابرپیاده ویژه توان‌یابان
- راه‌اندازی ۸۰ دستگاه تاکسی ۱۳۳ ویژه توان‌یابان
- تخصیص کارت تخفیف ۵ درصدی برای تردد با تاکسی
- مکانیزاسیون پل‌های عابرپیاده و ایجاد فضای پارک ویژه معلولان
- مرمت پیاده‌روهای سطح شهر ویژه توان‌یابان

ریشه‌های منشور در تمام شهرها

گسترش یابد

غلامرضا کامبار
دکتری حقوق
شورسرای و مدرس
دانشگاه

بدون تردید ربط وسیعی بین شهر و تمدن وجود دارد. در طول تاریخ، شهرهای بزرگ مظهر فرهنگ و تمدن بین انسان‌ها بوده‌اند و این روند ادامه داشته است، اما در چند قرن گذشته رابطه دوستانه‌ای بین انسان و طبیعت برقرار نشده و انسان درصدد وضع قواعد و نظم‌بخشی به روابط انسان‌ها در شهرها بوده و کوشش کرده‌اند به اندیشه‌های جامعه‌شناسان شهری، توجه و تا حد امکان به فرایند ضابطه‌گذاری کمک کنند.

بدون تردید ایجاد ضابطه‌ها، مستلزم تئوریه و نظر به‌هایی است که براساس آن قوانین شکل می‌گیرند. در دو دهه گذشته، مفهوم شهروندی و حقوق شهروندی در ایران رواج پیدا کرده است، ولی بیش از اینکه این مفهوم بار محلی داشته باشد، یک بار سیاسی داشته است. درواقع به جای واژه‌های دیگر هم استفاده شده است. جایی به‌عنوان حقوق بشر و جایی به‌عنوان حقوق شهرنشینی از آن استفاده شده است. برای اینکه مرزبندی‌ها درست شود، بدون تردید باید در این زمینه مرزبندی صورت بگیرد. خوشبختانه شورای اسلامی شهر مشهد در این زمینه پیش‌گام بود و منشور حقوق شهرنشینی که قریب ۱۲ ماه از تهیه آن می‌گذرد، درواقع هدیه‌ای به کل شهرهای کشور و همین‌طور جامعه حقوقی و شهرسازی‌ای بود که در زمینه مدیریت شهری فعالیت می‌کنند.

یک منشور یک‌ساله قاعدتاً نوپا و جوان است و باید رشد و نمو پیدا کند و ریشه‌های آن در تمام شهرها گسترش یابد. قبل از اینکه به وضع قانون فکر کنیم، باید به نظم حاکم بر فصل‌های قانون توجه کنیم و یک قانون خاص و مفاهیم را به‌درستی به‌کار ببریم. مفهوم حقوق شهرنشینی درواقع می‌تواند پاسخ‌گوی نیاز شهرنشینان باشد. باید به این کلیدواژه توجه کرد که ما در حقوق شهرنشینی مورد توجه نزدیک است، از یک رابطه سیاسی، حقوقی و معنوی صحبت می‌کنیم که یک شخص و یک دولت مشخص دارد اما در حقوق شهرنشینی، صحبت از سکونت افراد صرف‌نظر از تابعیت آن‌ها و وابستگی‌های آن‌هاست. اساساً تعلقات دینی و مذهبی در فرایند حقوق شهرنشینی مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

منشور حقوق شهرنشینی مشهد در چنین فضایی به تصویب رسید و در حال رشد و نمو است. مسائلی مانند محیط‌زیست، بهداشت، آموزش و... در این منشور آمده است، ولی برخی از آن‌ها از حوزه عملکرد شهرداری خارج می‌شود و دولت را هم متعهد و مسئول می‌شناسد. در این فرایند، اما مدل و الگویی است که براساس آن، اماکن برنامه‌ریزی وجود دارد و می‌توان دور نمای یک شهر را از حیث قوانین و مقررات تعریف کرد.

ما عادت کرده‌ایم برنامه‌های عمرانی پنج‌ساله تعریف کنیم و امر قانون‌گذاری را به مجلس شورای اسلامی محول می‌کنیم که برای کشور قانون‌گذاری می‌کند. دیر یا زود به این واقعیت خواهیم رسید که برخی ضابطه‌ها مخصوص شهرهای خاصی هستند و اقلیم و جغرافیای هر شهر ایجاب می‌کند که ما در حقوق شهرنشینی مورد توجه نزدیک است، از یک رابطه سیاسی، حقوقی و معنوی صحبت می‌کنیم که یک شخص و یک دولت مشخص دارد اما در حقوق شهرنشینی، صحبت از سکونت افراد صرف‌نظر از تابعیت آن‌ها و وابستگی‌های آن‌هاست. اساساً تعلقات دینی و مذهبی در فرایند حقوق شهرنشینی مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

در ایران هم می‌تواند تامل و تفکر در این رابطه موثر باشد. رسانه‌ها می‌توانند اثربخش باشند. زمانی می‌توانیم شاهد ارتقای زندگی شهری و افزایش کیفیت زندگی شهری باشیم که اخبار مربوط به شهرها تیتیر روزنامه‌ها قرار بگیرد؛ به این سبب است که مطالبات مردم عملیاتی می‌شود. ما نمی‌توانیم مسائل مربوط به شهرها را در محدوده دانشگاه‌ها محصور کنیم و بعد بگوییم چرا شهرها متحول نمی‌شوند.

واقعیت این است که شهرهای ما دچار انحراف شده‌اند؛ نظریه شهر وحشی، یک واقعیت غم‌انگیز است که در حال حاضر وجود دارد و اگر کسی شنوا باشد و بتواند فریاد شهرها را بشنود، به‌خوبی می‌تواند درک کند که آن‌ها در حال ناله کردن هستند و کمر برخی از آن‌ها به لحاظ توسعه ساخت‌وسازهای غیر مجاز و افزایش بی‌رویه ساختمان‌ها خنجه شده است. امیدوارم این منشور سرآغازی برای تحولات عظیم قوانین و مقررات در زمینه شهرسازی و مدیریت شهری باشد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

ما در حقوق
شهروندی که
به تابعیت
نزدیک است،
صحت از
یک رابطه
سیاسی،
حقوقی
و معنوی
می‌کنیم که
یک شخص
و یک دولت
مشخص دارد
اما در حقوق
شهرنشینی،
صحت از
سکونت افراد
صرف‌نظر
از تابعیت
آن‌ها و
وابستگی‌های
آن‌هاست.
اساساً
تعلقات دینی
و مذهبی در
فرایند حقوق
شهرنشینی
مورد
توجه قرار
نمی‌گیرد.

منشور حقوق

و مسئولیت های

شهرنشینی شهر مشهد (۱۷)

فصل پنجم: حق بر اقتصاد

۴-۵- برخورداری و بهره‌مندی

مدیریت شهری موظف است در

تصمیمات اقتصادی اصول ساده‌سازی، صراحت

و ثبات را رعایت نماید.

مدیریت شهری موظف است در ارتباط

با کلیه دریافت‌های مالی از شهرنشینان و

پرداخت‌ها به اشخاص، عدالت و انصاف را

رعایت نموده و اطلاعات شفاف و کامل هزینه‌ها،

درآمدها، پرداخت‌ها، مناقصه‌ها و

مزایده‌ها را به سهولت در

دسترس عموم شهرنشینان

قرار دهد.

برای مطالعه منشور کامل حقوق و مسئولیت‌های

شهرنشینی شهر مشهد کد QR زیر را اسکن کنید

یادداشت

به روایت منشور